

Arrest

**nr. 97 425 van 19 februari 2013
in de zaak X IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 19 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. HAYFRON-BENJAMIN en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 23 oktober 2011 het Rijk binnen en diende op 25 oktober 2011 een asielaanvraag in. Op 17 oktober 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten, te behoren tot de etnie 'Ga Adangbe', en geboren te zijn op 10 oktober 2012 te Accra. U woonde uw hele leven in het paleis van de chieft van het dorp Dodowa, en u en uw familie dienden de chieft te dienen. De chieft - Nene Tetteh - vroeg op een dag aan uw vader of hij met u kon trouwen. Uw vader weigerde dit, en zei de chieft dat hij te oud was. Een week later stierf uw vader. Leden van de familie van uw vader gingen daarop naar een voodoo-man, die hen vertelde dat uw vader gedood werd door de chieft, middels een ritueel. De chieft stuurde mannen naar u, die u gedwongen meenamen naar de chieft opdat u bij hem de nacht zou doorbrengen. U weigerde steeds dit te doen, maar de chieft zijn bewakers namen u steeds mee, en u diende gedwongen seks te hebben met de chieft, die u dwong om met hem te trouwen. Ongeveer een jaar voor uw vertrek uit Ghana, ging uw zus H. naar de chieft om hem te zeggen dat hij er moest mee ophouden. Wanneer ze daarna naar school ging, kwam uw zus H. om in een auto-ongeluk. Wanneer u uw problemen vertelde aan uw vriendin Mary, vertelde deze u dat zij iemand kende die u kon helpen om Ghana te ontvluchten. Uw moeder verkocht het land van uw overleden vader, om uw vlucht uit Ghana te bekostigen. U verliet Ghana op 20 oktober 2011 samen met de persoon die uw reis organiseerde, en u ging naar Togo. In Togo nam u het vliegtuig naar een voor u onbekend land, en u reisde daarna per vliegtuig verder naar Zwitserland. Te Zwitserland nam u een bus die u naar België bracht, waar u aankwam op 23 oktober 2011. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 25 oktober 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het dient ten eerste vastgesteld dat u, met betrekking tot meerdere kernaspecten uit uw asielrelaas, danig onwetend bent, dat er afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de door u opgeworpen vervolgingsfeiten.

U verklaarde dat uw vader overleden is, een week nadat hij een discussie had met de chieft, waarbij uw vader de chieft duidelijk maakte dat hij niet wilt dat u met de chieft trouwt (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U verklaarde voorts dat uw vader stierf omdat de chieft hem 'iets' aangedaan had. Gevraagd hoe u weet dat de chieft uw vader iets aandeed, antwoordde u dat leden van zijn familie naar een voodoo-man gingen, en dat geesten tegen deze voodoo-man spreken. Gevraagd hoe deze voodoo-man heet, antwoordde u hem 'voodoo-man' te noemen. U verklaarde dat de geesten aan de voodoo-man zeiden dat de chieft een ritueel uitvoerde, en dat uw vader daarom stierf (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd hoe dat in zijn werk gaat, antwoordde u enkel dat de chieft een ritueel deed tegen uw vader, en hij daardoor stierf. Opnieuw gevraagd hoe dat dan in zijn werk gaat, antwoordde u enkel dat jullie geloven dat men middels rituelen mensen kan doden. Opnieuw gevraagd hoe die rituelen gaan, antwoordde u dat degene die het ritueel uitvoert, het weet. Gevraagd wanneer uw vader stierf, antwoordde u dat het lang geleden was, en u nog in school zat (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Gevraagd of u zich de datum kunt herinneren waarop uw vader stierf, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u naar uw vaders begrafenis ging, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wanneer deze begrafenis plaatsvond, antwoordde u opnieuw het niet te weten. Gevraagd wanneer de chieft voor het eerst vroeg om met u te huwen, antwoordde u dat hij het u niet vroeg, maar wel uw vader, en dat dat lang geleden was (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of u ongeveer weet wanneer dat was, antwoordde u het niet te weten.

De onwetendheid uwentwege wat betreft de datum waarop uw vader stierf, de datum waarop zijn begrafenis plaatsvond en de datum waarop de chieft uw vader voor het eerst vroeg om met u te huwen, doen reeds ernstige twijfels rijzen wat betreft de geloofwaardigheid van het door u opgeworpen asielrelaas. Dat u evenmin in staat bent om, zelfs maar bij benadering, aan te geven wanneer de chieft uw vader voor het eerst om uw hand vroeg – het moment waarop alle, door u opgeworpen, problemen in Ghana begonnen – doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas.

U verklaarde voorts dat uw zus H. eveneens gestorven is (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd wanneer H. stierf, antwoordde u dat ze een jaar voor uw vertrek stierf. Gevraagd of u de datum weet, waarop uw zus gestorven zou zijn, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd naar de oorzaak van uw zus haar dood, antwoordde u dat ze een discussie had met de chieft omwille van u, ze daarna naar school ging en omkwam in een auto-ongeluk. Gevraagd waar uw zus naar school ging, antwoordde u 'een dorp bij Dodowa'. Gevraagd welk dorp, antwoordde u Nkurakan. Op het einde van het gehoor op het CGVS opnieuw gevraagd waar uw zus H. naar school ging, antwoordde u dan weer Accra (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd of ze ook elders naar school ging, antwoordde u dat ze in Dodowa begon, en dan naar Accra ging. Uw verklaring dat uw zus, een jaar voor uw vertrek uit Ghana, na een discussie met de chieft naar aanleiding van de door u geopperde problemen, omgekomen zou zijn in een auto-ongeluk op weg naar school, wordt dan ook helemaal niet geloofwaardig geacht, gegeven uw manifest tegenstrijdige verklaringen betreffende de plek waar uw zus school liep. Deze

vaststelling doet dan ook verder afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gevraagd wat de chieft van Dodowa zoal doet, en wat zijn bevoegdheden zijn, antwoorde u, bijzonder beknopt, dat hij voor de stad zorgt (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd hoe oud de chieft is, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd sinds wanneer hij chieft is, antwoordde u dat hij dit al was toen u opgroeide. Gevraagd wie voor hem de chieft was, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of u kunt uitleggen hoe het traditioneel bestuur in Dodowa ineent zit, antwoordde u weinig verhelderend dat er bewakers zijn die hem dienen en er ook ouderen zijn. Gevraagd of u namen kent van ouderen, antwoordde u hen 'ouderen' te hebben genoemd. U verklaarde voorts dat de chieft reeds een vrouw had en dat ze A. heet. Gevraagd wat haar volledige naam is, antwoordde u dat u haar enkel als A. kent. Gevraagd wat de volledige naam is van chieft Nene Tetteh, antwoordde u enkel dat hij zo gekend staat (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd of er nog iemand boven hem staat, die hiërarchisch hoger geplaatst is, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of er chiefs zijn die onder Nene Tetteh staan, antwoordde u eveneens ontkennend. Gevraagd of u Nene Tetteh Apperton III kent, antwoordde u ontkennend. Geconfronteerd met de vaststelling dat uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt dat Nene Tetteh Apperton III de chieft van Dodowa is, antwoordde u dat u de naam zei van de chieft die u kent. Het dient opgemerkt dat uw onwetendheid betreffende de persoon Nene Tetteh, alsook betreffende andere personen die deel uitmaakten van het traditioneel bestuur, opmerkelijk bevonden wordt, gegeven uw verklaring uw hele leven in het paleis van de chieft gewoond te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Dat u daarenboven de volledige naam niet kent van de chieft – waarvan u beweerde dat hij u wou dwingen met hem te huwen, en u meerdere keren verkrachtte – en zelfs zijn naam niet herkent wanneer deze u wordt gezegd, doet fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Immers, u verklaarde uw hele leven in het paleis van de chieft te hebben gewoond, en dat het de taak was van uw familie om de chieft te dienen. Dat u dan niet in staat blijkt te zijn om zijn volledige naam te herkennen wanneer deze u gezegd wordt, doet dan ook verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gevraagd waarom de chieft u koos als bruid, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaarde verder dat de chieft zijn mannen zond om u bij hem te brengen om u te dwingen met hem de nacht door te brengen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of u er soms in slaagde dat te weigeren, antwoordde u dat u soms zei dat u zich slecht voelde, maar dat hij er telkens in sloeg om met u te slapen. Gevraagd hoelang dat bleef duren, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat hij dit gelijk wanneer deed. Verduidelikend gevraagd hoelang het duurde van de eerste keer dat hij u dwong om bij hem te slapen, tot het moment waarop u Ghana verliet, antwoordde u enkel dat dit zeer lang duurde en hij het veel deed. U verklaarde voorts dat de chieft u zei dat, indien u aan iemand zou zeggen wat gebeurde, hij u zou doden (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of de chieft bang was dat u het zou doorzeggen, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd waarom hij u dan bedreigde om er zich van te verzekeren dat u het niet zou doorzeggen, antwoordde u wederom het niet te weten. Gevraagd of de chieft nog steeds met u wou huwen, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wat er gebeurt als de vrouw niet wilt huwen, en vragend gesteld dat hij haar toch niet kan dwingen te huwen, antwoordde u dat hij dat wel kan, aangezien hij het met u deed (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd waarom hij dan niet trouwde met u, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd wie de mensen waren die u kwamen halen, antwoordde u dat het bewakers van hem waren. Gevraagd of u een naam kunt noemen, antwoordde u dat u ze 'bewakers' noemde. Gevraagd of u hun namen dan niet kent, gegeven uw verklaring uw hele leven in het paleis te hebben gewoond, antwoordde u opnieuw dat u ze 'bewakers' noemde (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U verklaarde dat uw moeder besloot het land van uw vader te verkopen om zo geld op te brengen dat u aan uw vriendin zou kunnen geven, opdat u geholpen zou worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd aan wie het land verkocht werd, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of u namen kent van 'kingmakers', ofte ouderen – gegeven uw verklaring dat er 'kingmakers' waren die de ouderen rond de chieft zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 20) – antwoordde u dat u hen 'ouderen' noemde en u hun namen niet kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). De frappante onwetendheid uwentwege betreffende de duur van de door u opgeworpen vervolgingsfeiten, en betreffende de vraag waarom de chieft niet met u huwde – gegeven uw verklaring dat hij u dwong om met hem te trouwen – alsook uw reeds opgemerkte onvermogen namen te noemen van de ouderen, en van de bewakers die u dwongen om naar de chieft te gaan, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen. Immers, u verklaarde uw hele leven in het paleis van de chieft te hebben gewoond en tot uw 24e school te hebben gelopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Dat u dan, zelfs niet bij benadering, weet aan te geven hoelang de door u opgeworpen vervolgingsfeiten geduurd zouden hebben, noch enige naam weet te noemen van

de bewakers die u dwongen om de nacht door te brengen bij de chieft, noch enige naam weet te noemen van de ouderen die de chieft omringden, is dan ook helemaal niet geloofwaardig.

Er dient ten tweede te worden opgemerkt dat - indien het door u opgeworpen asielrelaas enige kern van waarheid zou bevatten, hetgeen in deze betwist wordt - u geen enkele poging ondernam om bescherming te zoeken in Ghana, noch enige poging ondernam om aan de door u geopperde vervolgingsfeiten te ontkomen.

Gevraagd of u de chieft confronteerde met de beschuldigingen vanwege de voodoo-man - namelijk dat de chieft, middels een ritueel, uw vader gedood zou hebben - antwoordde u dat de chieft macht en invloed heeft, en je niet zomaar naar hem kan gaan en dingen zeggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd of het mogelijk was het voorstel van de chieft te weigeren - gegeven uw verklaring dat uw vader het voorstel van de chieft weigerde - antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe dat hij evenwel macht en invloed heeft (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of u ooit naar de politie ging om aan te geven dat de chieft u verkrachtte, antwoordde u dat, indien u dat gedaan zou hebben, het niets uitgehaald zou hebben, en u voegde eraan toe dat hij dicht bij het hoofd van de politie staat (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of u ooit elders naar de politie ging, bijvoorbeeld te Accra, of ergens anders, antwoordde u dat hij u zei dat, als u aan iemand zou zeggen wat gebeurde, hij u zou doden (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of u ooit eerder overwoog om het dorp te verlaten, antwoordde u dat niet overwoog te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd waarom u dat niet overwoog, antwoordde u dat hij u zei dat, waar u ook gaat, hij bewakers zou sturen om u terug te halen. Opnieuw gevraagd waarom u niet poogde bescherming te zoeken elders in Ghana, zoals bijvoorbeeld in Accra - uw verklaring in gedachten dat uw vriendin Mary, die u uw land hielp ontvluchten, in Accra woont (zie gehoorverslag CGVS, p. 4 & 9) - herhaalde u dat de chieft u zei dat hij zijn bewakers zou sturen om u terug te halen (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Opnieuw gevraagd waarom u niet gewoon elders in Ghana kon gaan, in plaats van Ghana te verlaten, antwoordde u opnieuw dat hij bewakers zou sturen om u te halen (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd hoe hij u zou kunnen vinden, antwoordde u dat hij zeer veel mensen in het land kent. Gevraagd wie hij dan kent, antwoordde u opnieuw dat hij zeer veel mensen kent. Gevraagd of u namen kent van mensen, van wie u vreest dat de chieft ze kent, antwoordde u ontkennend. U verklaarde voorts dat hij er steeds mee dreigde u te doden als u het aan iemand zou zeggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U verklaarde evenwel dat uw tweelingbroer de chieft wou confronteren (zie gehoorverslag CGVS, p. 18), hetgeen er op zijn minst op wijst dat hij van de door u geopperde vervolgingsfeiten op de hoogte was. U verklaarde eveneens dat uw zus H. naar de chieft ging om hem te zeggen dat hij ermee moest stoppen, en dat ze anders naar een hoger niveau zou stappen.

Gevraagd of er nog iemand anders was die de chieft confronteerde en hem zei dat hij niet mag doen wat hij deed, antwoordde u het niet te weten. Dat zowel uw broer als zus op de hoogte waren, uw zus de chieft confronteerde en hem zei te stoppen, en uw broer eveneens van plan was de chieft te confronteren, en u er verder niet zeker van bent of er nog anderen waren die de chieft confronteerden, wordt reeds opmerkelijk bevonden, gezien uw verklaringen dat de chieft u met de dood bedreigde opdat u het aan niemand zou doorvertellen, en uw verklaring dat de chieft macht en invloed heeft, en je niet zomaar naar hem kan gaan en dingen zeggen. U verklaarde eveneens dat uw moeder op de hoogte was van de door u geopperde vervolgingsfeiten, én dat ze het vertelde aan de vrouw van de chieft - blijkbaar een goeie vriendin van uw moeder - die zei dat wat haar man doet, niet goed is (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U verklaarde voorts dat u ook uw vriendin Mary op de hoogte bracht van de door u opgeworpen vervolgingsfeiten (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Het dient opgemerkt dat het feit dat u geen enkele poging ondernam in Ghana bescherming te zoeken tegen de door u opgeworpen vervolgingsfeiten, en geen enkele poging ondernam het dorp te ontvluchten, voordat u Ghana uiteindelijk verliet, de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw asielrelaas verder aantast. Immers, u opperde geen bescherming gezocht te hebben, en geen eerdere vluchtpogingen ondernomen te hebben, omdat de chieft u zou hebben bedreigd door te stellen dat als u het zou doorvertellen, hij u zou doden, en als u zou vluchten, hij u zou terughalen. Gegeven bovenstaande vaststellingen - namelijk dat u het aan meerdere personen vertelde, uw zus hem confronteerde en ermee dreigde de zaak naar een hoger niveau te brengen, én uw moeder het ook vertelde aan de echtgenote van de chieft, dient vastgesteld dat er aan de door u geopperde ernst van deze bedreigingen vanwege de chieft, geen geloof gehecht kan worden. Dat u voorts vreesde dat de bewakers van de chieft - die u op geen enkel moment bij naam wist te noemen - u zouden terughalen indien u vluchtte, en u gevonden zou worden omdat de chieft mensen kent - zonder dat u een van deze mensen bij naam weet te noemen, is een danig vage en algemene bewering, dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u geopperde vrees dat u door de chieft gevonden zou worden indien u uw dorp ontvlucht zou hebben. De door uw raadsheer aangehaalde verklaring - namelijk dat een traditioneel leider heerst middels bovennatuurlijke en metafysische krachten, u daarvan onder de indruk bent, iemand die niet in Dodowa woont wél de burgemeester of politie zou kunnen waarschuwen, maar het voor u zeer moeilijk

was om naar de politie te gaan of elders hulp te zoeken daar u gelooft dat de traditionele leider verantwoordelijk was voor de dood van uw vader en zus (zie gehoorverslag CGVS, p. 25) – weet evenmin te overtuigen, gegeven de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de door u geopperde dood van uw vader en uw zus. Het principe van internationale bescherming wordt gekenmerkt door een subsidiair karakter ten aanzien van de in uw land van herkomst aanwezige beschermingsmogelijkheden. Het principe van internationale bescherming impliceert dan ook dat u – binnen de grenzen van het redelijke – al het mogelijke onderneemt opdat u bescherming geboden zou worden door de Ghanese autoriteiten, alvorens internationale bescherming aan te vragen. Gezien uw verklaringen hieromtrent, dient vastgesteld dat aan deze vereiste niet voldaan is.

Tot slot kunnen nog enkele van uw verklaringen worden opgemerkt, die de reeds aangetoonde ongeloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, verder bevestigen.

U verklaarde dat de man met wie u reisde, u een paspoort en vliegtuigticket gaf, nadat jullie in Togo toegekomen waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 & 13). Gevraagd hoe u de grens met Togo overstak, antwoordde u dat u in een bus zat en u de grens overstak (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of u dan geen documenten diende te tonen, antwoordde u ontkennend. Dat u, zonder identiteitsdocumenten, de grens van Ghana naar Togo overgestoken zou hebben, is maar weinig aannemelijk. Uw raadsheer verklaarde hieromtrent dat, in theorie, een paspoort vereist is bij het oversteken van de grens van Ghana naar Togo, maar dat de grensbeambten omgekocht kunnen worden met GH¢ 10. Het dient opgemerkt dat deze verklaring van uw raadsheer een assumptie is waarvoor verder geen aanwijzingen aangebracht werden, en u dit zelf op geen enkel moment aanhaalde – hetgeen ernstige twijfels oproept met betrekking tot de vraag hoe u de grens van Ghana naar Togo overgestoken zou hebben.

Gevraagd of er te Dodowa een huis van chiefs is, vanuit de regio, antwoordde u 'dodowa house of chiefs' (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd wat u daarover weet te vertellen, antwoordde u dat u er woonde, en u de chieft diende. Gevraagd of het 'Regional House of Chiefs' te Dodowa, enkel een paleis is, dan wel of het ook andere functies heeft, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat het er groot is. Gevraagd of het ook andere functies heeft, dan wel of het enkel als paleis fungeerde, antwoordde u dat het een plek is waar de ouderen komen samen met de chieft, en waar ze nadenken over het dorp. Gevraagd of er soms andere chiefs waren die er kwamen, antwoordde u dat dat soms wel het geval was. Gevraagd waarom dezen dan kwamen, antwoordde u dat ze kwamen als er een festival is. Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt evenwel dat het 'Regional House of Chiefs' te Dodowa, fungeert als rechtsinstantie voor zaken die gerelateerd zijn aan 'chieftaincy' of hoofdmanschap, of zaken die dit affecteren. Zo heeft een 'Regional House of Chiefs' eveneens een eigen jurisdictie, en kan men tegen uitspraken van het 'Regional house of Chiefs', in beroep gaan bij het 'National House of Chiefs'. Dat u hieromtrent niets weet te vermelden, meent dat het 'Regional House of Chiefs' het paleis is waar u uw hele leven zou gewoond hebben, en er enkel andere chiefs kwamen wanneer er een festival plaatsvond, doet verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen afgelegd in het kader van uw asielaanvraag.

Gevraagd welke festivals er zijn, antwoordde u eerst 'Kroybum' (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd of de Ga Adangbe festivals hebben, antwoordde u dat reeds gezegd te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd welk festival u bedoelt, antwoordde u 'Mayem' – een naam die u voorheen op geen enkel moment had gezegd. Gevraagd waarover dat festival gaat, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat het een festival is, ze elkaar ontmoeten, en eten. Opnieuw gevraagd wat er gevierd wordt op dat festival, en waarover het gaat, antwoordde u dat ze eten, en ze nadenken wat ze kunnen doen in de stad. Gevraagd of er nog andere festivals zijn van de Ga Adangbe, antwoordde u 'Dipo'. Gevraagd of er nog festivals zijn van de Ga Adangbe, antwoordde u geen andere te kennen. Gevraagd of u weet wie Nii Tackie Adam Latse II is, antwoordde u dat hij een Ga is, en u een Ga Adangbe bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd wat het verschil is tussen de Ga en de Ga Adangbe, antwoordde u dat het twee verschillende talen betreft. Gevraagd of de Ga en de Ga Adangbe iets te maken hebben met elkaar, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u het 'homowo-festival' kent, antwoordde u dat het een feest van de Ga betreft. Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt echter dat de namen 'Ga' en 'Ga Adangbe' door elkaar gebruikt worden, én dat het 'homowo-festival' het hoofdfestival van de Ga's is, en jaarlijks in augustus wordt gevierd. Er kan verder geen informatie gevonden worden betreffende de door u genoemde festivals. Gegeven deze vaststellingen, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaring uw hele leven in het paleis te hebben gewoond van een chef van de etnie Ga Adangbe, en zelf eveneens tot de etnie Ga Adangbe te behoren.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u het door u geopperde asielrelaas niet aannemelijk heeft kunnen maken. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat in uwen

hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten, wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. De door u op de Dienst Vreemdelingenzaken neergelegde kopie van uw Ghanese geboorteakte, afgeleverd op 8 februari 2011, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. De door u neergelegde foto's van littekens op uw lichaam, en het door u neergelegde doktersbriefje afkomstig uit België en opgesteld op 5 oktober 2012, vormen evenmin een bewijs van de door u geopperde vervolgingsfeiten. Immers, uit de foto's die u neerlegt, kan geenszins afgeleid worden wat de oorzaak zou zijn van uw littekens, en het doktersbriefje vermeldt enkel dat u op uw lichaam verscheidene littekens heeft waarvan de oorzaak niet gekend is. Dit vormt derhalve geen bewijs van de door u geopperde vervolgingsfeiten. De door u neergelegde mail afkomstig van Mary A.a bezit een duidelijk gesolliciteerd karakter, en bezit als dusdanig geen bewijskracht. Het door u neergelegde artikel 'The chief of Dodowa Nana Tetteh', gepubliceerd op de website van 'Ghana Latest' op datum van 24 juli 2012, wordt evenmin als bewijs van het door u geopperde asielrelaas beschouwd. Immers, er dient vooreerst opgemerkt dat er in het betreffende artikel geen melding gemaakt wordt van de door u geopperde vervolgingsfeiten. Er dient ook opgemerkt dat het betreffende artikel doorspekt is met schrijffouten, en sommige zinnen erin zodanig grammaticaal incorrect zijn, dat de betekenis ervan niet langer te bepalen is (bijvoorbeeld de eerste zin op het tweede blad van het door u neergelegd artikel). Voorts dient vermeld dat het hoogst opmerkelijk bevonden wordt dat dit artikel op datum van 24 juli 2012 verschenen zou zijn – zo'n negental maanden nadat u Dodowa ontvlucht zou zijn – en dat er in het betreffende artikel opgeroepen wordt om steeds 'zaken van de missende personen Mavis Ansong' te melden, omdat dit de politie in staat zou stellen de schuldigen snel te arresteren – zonder dat op enig moment verduidelijkt wordt welke schuldigen bedoeld worden, noch waaraan dezen dan schuldig zouden zijn. Gegeven bovenstaande vaststellingen en de reeds aangetoonde ongeloofwaardigheid van de door u geopperde vervolgingsfeiten, dient geconcludeerd tot het frauduleuze karakter van dit artikel. Er blijkt tevens uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) dat journalisten in Ghana slecht betaald worden en hierdoor gevoelig zijn voor omkoping. De opmerking vanwege uw raadsheer – namelijk dat de website 'Ghana Latest' goed gekend zou zijn en een referentie is (zie gehoorverslag CGVS, p. 25) – wordt verder niet gestaafd door de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), daar 'Ghana Latest' nergens genoemd wordt als Ghanese krant, noch als Ghanese nieuwswebsite.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster roept de schending in van de "artikelen 2 en 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen".

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze

motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster verklaart Ghana te zijn ontvlucht omdat zij er gevlucht werd door “Chief Teteh”, bij wie haar familie inwoonde om de chieft te dienen. De chieft zou met verzoekster hebben willen huwen, zou verzoekster meermaals verkracht hebben, en toen haar vader en haar zus zich tegen de chieft verzetten, werden zij allebei gedood.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.3. Verzoekster voert aan dat zij *“werd nooit geconfronteerd met heel wat elementen in de beslissing van CGVS, en die bovendien slechts een beperkt licht werpt op wat verzoekster meegemaakt heeft in haar land; Verder onderzoek met oog op confrontatie met de ingewonnen informatie was dus onontbeerlijk”*. Aldus gaat verzoekster eraan voorbij dat de commissaris-generaal in deze over een discretionaire bevoegdheid beschikt om te oordelen of verzoeksters verklaringen voldoende zijn om haar asielmotieven geloofwaardig en aannemelijk te maken. Teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de kandidaat-vluchteling zich bevindt, dient hij alle gegevens te onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden alsook met het specifieke profiel van de asielzoeker. Dit onderzoek houdt ook een beoordeling in van de coherentie van verzoeksters verklaringen afgelegd op het CGVS, en vergelijking ervan met eerder afgelegde verklaringen en met alle elementen, documenten en objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zowel vóór, tijdens of na het CGVS-verhoor. Geen regelgeving verplicht de commissaris-generaal dit onderzoek te voeren tijdens de afname van het gehoor, noch dient hij bij het horen van verzoekster te speculeren of te anticiperen op niet onderzochte tegenstrijdigheden tussen de afgelegde verklaringen of tussen de verklaringen en objectieve informatie die bij het onderzoek wordt toegevoegd.

3.4. Verzoekster is niet ernstig waar zij argumenteert dat *“Daarenboven geeft die bestreden beslissing geen enkele motivatie naar het waarom “de informatie waarover de commissaris generaal beschikt beter zou zijn dan wat verzoeker hier ter plaatse op een coherente manier vertelde heeft zonder tegenstrijdigheden. In elk geval is het zo dat men met éénzijdige, anonieme bronnen, alles kan bewijzen, net zoals met godsdienst of voodoo.”* Uit het gehoorverslag blijkt immers dat verzoekster niet verder kwam dan het ontwijken van de vragen van de commissaris-generaal en meermaals haar onwetendheid uitdrukkelijk diende te erkennen, waar de commissaris-generaal zich steunt op objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, die de Raad betrouwbaar acht.

3.5. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongrondigheid van verzoekers asielaanvraag.

3.6. Verzoekster legde geen originele identiteitsdocumenten met foto neer, maar enkel een geboorteakte waarvan niet wordt aangetoond dat deze haar toebehoort. Verzoekster verklaarde nochtans dat ze in Ghana over een *“gewone identiteitskaart en schoolcertificaten”* beschikte (gehoorverslag CGVS, p.12)

en ze heeft geen problemen met de Ghanese overheid. Ze laat echter na de stukken waarover ze beschikt neer te leggen, noch een paspoort wat temeer klemmt nu haar voorgehouden reisweg niet kan overtuigen. Indien verzoekster beweert illegaal te hebben gereisd dan dient zij nauwgezet en overtuigend toe te lichten hoe zij de systematische, strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten aan de internationale grenzen heeft kunnen omzeilen. Dit blijkt niet uit het administratief dossier (gehoorverslag CGVS, p.10). Verzoekster toont dan ook niet aan wanneer zij haar land verliet en of zij er nog aanwezig was bij haar beweerde problemen te meer nu de commissaris-generaal geen geloof hecht aan het asielrelaas omdat verzoeksters verklaringen op verschillende punten ongerijmd en ongeloofwaardig voorkomen.

3.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster verkeerdelijk verklaarde dat de Ga en de Ga Adangbe twee verschillende talen zijn en niets met elkaar te maken hebben (gehoorverslag CGVS, p.23), terwijl blijkt uit objectieve informatie dat deze twee termen door elkaar gebruikt worden. Verzoeksters kennis over de festivals van de Ga Adangbe is ondermaats. Ze liet zelfs na spontaan het "homowo-festival" te noemen terwijl dit het belangrijkste festival is van de Ga Adangbe. Geheel onaanvaardbaar is dat verzoekster beweert haar hele leven te hebben gewoond in het "Regional House of Chiefs", en verklaarde dat dit het paleis van de chieft was waar ter gelegenheid van festivals ook andere chiefs langskwamen, terwijl blijkt uit algemene informatie dat een "Regional House of Chiefs" een wetgevend, rechtsprekend en adviserend instituut is voor kwesties die "chieftaincy" aangaan. Verzoekster biedt geen aannemelijke verklaring voor de vaststelling dat zij zelfs niet de meest cruciale en elementaire gegevens als haar etnie, afkomst en woonplaats aannemelijk kan maken.

3.8. Voorts bleek verzoekster onwetend inzake tal van fundamentele elementen inzake de persoon omwille van wie zij naar Europa vluchtte, met name "Chieft Nene Tetteh". In tegenstelling tot wat het verzoekschrift stelt bleek verzoekster onbekend te zijn met de naam en volledige titel van de chieft, met name "Nene Tetteh Aperton III", en herkende deze zelfs niet wanneer hij haar werd voorgelegd (gehoorverslag CGVS, p.4, 23). Verzoekster wist niet waaruit zijn dagelijkse bezigheden bestonden, noch wat zijn bevoegdheden waren, noch hoe Dodowa door hem bestuurd werd. Verzoekster kon zelfs geen enkele naam geven van andere personen uit zijn entourage, noch van de "ouderen" die hem omringden, noch van zijn bewakers noch kende ze de volledige naam van zijn echtgenote. Voor zover verzoekster haar hele leven inwoonde bij de chieft, haar familieleden er als zijn dienaren tewerkgesteld waren en deze bovendien met verzoekster zou huwen, en haar lange tijd misbruikte, kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekster bekend is met dergelijke elementaire gegevens. Verzoekster kan bezwaarlijk worden bijgetreden waar zij meent dat haar onbekendheid met de volledige naam van de chieft "*logisch is*", noch waar zij argumenteert dat "*ze zich nooit bezig hield met de politiek van haar dorp*", nu geen bijzondere politieke interesse vereist is om bekend te zijn met wat er zich in het huis waar ze zelf inwoont, afspeelt. Verzoekster biedt evenmin een aannemelijke verklaring voor haar onwetendheden waar zij wijst op haar "*heel beperkt niveau van onderwijs*" en een gebrek aan interesse in de feiten "*na alle traumatische gebeurtenissen die ze moest ondergaan in het paleis van Dodowa*". Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoekster verklaarde dat ze naar school ging tot ze "*ongeveer 24 jaar*" was en "*Lagere school*", "*secondary school*" en "*kookschool*" volgde, waaruit bezwaarlijk een beperkt niveau van onderwijs kan worden afgeleid (gehoorverslag CGVS, p.9). Bovendien mag van verzoekster ook redelijkerwijze een bijzondere interesse verwacht worden in de voorgehouden feiten aangezien zij voor haar bijzonder ingrijpend waren en van determinerende invloed op haar verdere leven. Overigens blijkt ook ter terechtzitting dat verzoekster onbekend is met de correcte titel van deze hooggeplaatste tribale leider.

3.9. Voorts wijst de commissaris-generaal terecht op flagrante hiaten in verzoeksters verklaringen inzake de overlijdens van haar vader en zus, wat tevens essentiële gebeurtenissen uitmaken nu de chieft hier telkens verantwoordelijk voor zou zijn geweest. Verzoekster kende noch de datum van het overlijden van haar vader, noch de datum van zijn begrafenis, en haar verklaringen inzake de doodsoorzaak, met name dat een "voodoo man" waarvan ze de naam niet kende, beweerde dat de "*chieft een ritueel uitvoerde, zodat mijn vader stierf*" (gehoorverslag CGVS, p.6), kunnen evenmin overtuigen. Waar verzoekster meent dat "*Ze is nooit gevraagd om bij benadering die datum van overlijden van haar vader te geven*", blijkt uit het dossier dat haar expliciet gevraagd werd "*Herinnert u zich de datum waarop hij stierf?*", waar verzoekster "Nee" op antwoordde (gehoorverslag CGVS, p.5). Verzoekster kan ook op dit punt niet overtuigen waar ze een gebrek aan interesse inroept, en argumenteert dat ze "*houdt zich niet bezig met dergelijk rituelen die trouwens occult is en gebaseerde zijn op geloof*" temeer nu zij anderzijds in strijd hiermee beweert dat "*bovendien heeft verzoekster schrik van de bovennatuurlijke krachten van Chieft Tetteh*". Verzoekster kent evenmin de overlijdensdatum van haar zus H. en legde tegenstrijdige verklaringen af inzake de locatie van haar school waarnaar haar zus op weg was wanneer het ongeval

waarbij ze omkwam, plaatsvond. Verzoekster biedt evenmin een aannemelijke verklaring voor deze vaststellingen, die dan ook onverminderd overeind blijven. Voorts blijkt uit het dossier dat verzoekster op de DVZ niet vermeldde dat de chieft ook bij het overlijden van haar zus betrokken was, en ze hiervan pas gewag maakte op het CGVS. Verzoeksters asielrelaas is een aaneenschakeling van loutere beweringen.

3.10. De documenten die verzoekster neerlegde doen geen afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Verzoekster legde een doktersbriefje neer waarin gesteld wordt dat zij littekens heeft op haar lichaam, alsook foto's van deze littekens. Echter kan de Raad hieruit slechts afleiden dat verzoekster littekens heeft, maar geenszins wat de omstandigheden waren waarin zij deze opliep, wat overigens uitdrukkelijk gesteld wordt in het doktersbriefje. De mail van M.A. is geen objectief, officieel document en komt dan ook voor als een complaisancestuk, opgemaakt voor onderhavige procedure. Wat het internetartikel op website "<http://ghanalatest.com>" betreft, benadrukt de Raad dat dit evenmin een bewijs vormt van de erin vermelde feiten. Het is immers evenmin een officieel document en bovendien is een feit van algemene bekendheid dat de media niet gekant zijn tegen de publicatie van artikels tegen betaling, en hun bewijswaarde bijgevolg bijzonder relatief is. *In casu* kan geenszins geloof worden gehecht aan dit artikel, gelet op de bijzonder flagrante schrijf- en taalfouten en de vaststelling dat het pas negen maanden na verzoeksters vlucht, werd gepubliceerd. Het artikel komt dan ook klaarblijkelijk frauduleus voor.

3.11. Aldus brengt verzoekster in het verzoekschrift geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich immers verder tot theoretische beschouwingen en tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde post-factum verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.12. Wat betreft het voorhanden zijn van nationale bescherming en een intern vluchtalternatief en de opmerkingen dienaangaande in de bestreden beslissing en het verzoekschrift, daargelaten dat de beweringen in het verzoekschrift dat verzoekster *"meermaals probeerde"* om nationale bescherming te bekomen *"doch zonder succes"* en *"ook geprobeerd heeft om de problemen te vermijden door zich elders te vestigen"* in strijd zijn met haar verklaringen in dit verband op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p.19), dient te worden vastgesteld dat deze overwegingen irrelevant zijn, gelet op de manifeste ongeloofwaardigheid van het asielrelaas.

3.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en voert geen andere gegevens, noch bijkomende argumenten aan. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK